

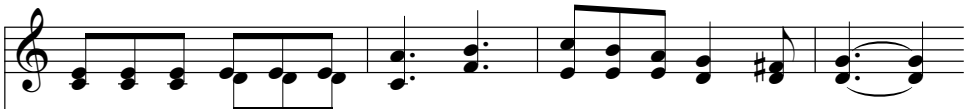
Vroucně ♩. = 52-66

1. Mi - stře, hle, ví - tr bu - rá - cí a vl - ny se moc - ně dmou!
 2. Před Te - bou, Mi - stře, se sklá - ním, v mé du - ši je lí - tost, žal
 3. Mi - stře, již po - koj tu vlád - ne a pří - ro - da slad - ce spí.

Tak bez - moc - ně loď se ky - má - cí a hro - zí nám zá - hu - bou.
 a hlu - bo - ko v srd - ci mám přá - ní, bys zá - ští - tu svou mi dal.
 Já zce - la jsem od - dán své tou - ze být na - pl - něn mí - rem Tvým.

O - ka - mžik zbý - vá jen pou - hý, tem - ný hrob po - jme nás!
 Vě - do - mí hří - chu mne tí - ží, ne - chci již víc ho mít,
 Sa - mo - ten ne - chci již dál být, pro - sím Tě při mně stůj,

Pa - ne, jak mů - žeš spát, mít sen dlou - hý, vždyť zhy - ne tu kaž - dý z nás?
 pro - sím za - sáh - ni, zbav mne ob - tí - ží, bych na - dá - le mo - hl žít.
 Te - be v pří - sta - vu klid - ním chci chvá - lit, kéž na - jdu ho, Pa - ne můj!

Tu pro-mlu-vil k mo-ři a při - kaz dal: Ztiš se již. Ztiš se již, ztiš se již.

Od - va - hu ži - vel už ne - měl dál, též ví - tr se u - klid - nil,

jen vá-nek vál a vo - da už ne-zmo-hla vů - bec nic, neb Mi-stro-vi

vzdo-ro-vat ne - šlo víc. Hned vlád - ce všech mo-ří bou - ře slyš: Ztiš se již,

ztiš se již. Hned vlád - ce všech mo-ří bou - ře slyš: U - tiš se již.